

Maaned ved Finanslovens 3dje Behandling kunde den ærede Minister da ogsaa oplyse, at det kjøbenhavnske Selskab var blandt Ansøgerne om Koncession; men fra Marts til Oktober ligger 7 Maaneder, og mindst i dette Tidsrum har der kunnet forhandles om Koncessionen. Hvad er det da egentlig for Spørgsmaal, der have trængt til at klares, naar det ikke netop er Takstspørgsmaalet? Det øvrige er Ting, der kunne skrives ud af Telefonloven; kun Takstspørgsmaalet skal afgøres; det er det væsentligste af det hele. Den ærede Minister mener, at han maa behøve endnu længere Tid til sine Overvejelser. Hvorfor? Fordi han aabenbart har en anden Opfattelse af, hvordan Taksterne skulde fastsættes, end Telefonselskabets Bestyrelse. Som Følge heraf har man hidtil ikke kunnet naa til Forstaaelse. Men hvis jeg ret har forstaaet den Tanke, den ærede Minister antydede, nemlig saaledes, at en Del af de nuværende Abonnenter skulde komme til at betale mere end hidtil, medens andre kom til at betale mindre — hvis det skulde blive Løsningen, saa tør jeg tro, at dette ikke vil være nogen god Løsning, men en daarlig Løsning. Den Løsning, som — det tør jeg sikkert sige — ventes af alle, er den, at Taksterne ikke blive dyrere for nogen, og at de blive billigere, væsentlig billigere, ikke blot for mange, men for de fleste. Jeg kan under ingen Omstændigheder indse, at der er nogen Grund til at trække Tiden yderligere ud, og jeg kan tilføje, at jeg er sikker paa, at dette ikke er i Overensstemmelse med Telefonlovens Forudsætninger, som vare, at Taksterne skulde træde i Kraft samtidig med Koncessionerne.

Med Hensyn til Landpostbudene skal jeg gøre opmærksom paa, at den Beregning, som er opstillet i Betænkningen, er opstillet paa Grundlag af de os af den ærede Minister meddelte Tal. Men i øvrigt har jeg ingen Indvending mod, at det udtrykkelig erklæres her, at Beregningen skal ske efter samme Fremgangsmaade som hidtil, nemlig pr. Aarstime. Ordningen har efter den ærede Ministers Oplysning hidtil været den, at der betales en Minimalløn af 60 Kr. pr. Aarstime, medens der fremtidig tiltaas som Minimum 75 Kr.; der er intet at indvende imod, at denne Beregningsmaade benyttes ogsaa i Fremtiden.

Jeg kommer dernæst til et Spørgsmaal, som det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen) har fremdraget atter i Dag, nemlig

Bevillingen til Foredragsforeninger. Det er meget rigtigt, at den Gang denne Sag var til Behandling i Fjor, ndtalte den ærede Minister, at han forbeholdt sig til nærmere Overvejelse, hvorvidt han vilde lade Bevillingen komme til Anvendelse eller ej. Bevillingen blev ikke given til visse bestemte Foreninger eller visse bestemte Personer, som i saa Fald vilde have haft direkte Krav paa at faa dem udbetalte. Det var umuligt at gøre dette, thi vi vidste ikke, hvilke Foreninger der vilde melde sig for at faa Del i Pengene, idet det jo til Dels drejede sig om Foreninger, der først skulde dannes. For saa vidt maatte Bevillingen altsaa stilles til Raadighed for Ministeren til Anvendelse efter hans bedste Skøn. At den ærede Minister da i Fjor udtalte, at han ikke var sikker paa, om han vilde anvende Bevillingen, det er rigtigt, men det forekommer mig, at naar han derefter i Aar siger, at der følgelig ikke er noget at bebrejde ham, naar han ikke har anvendt Pengene — saa er dette ikke nogen logisk Slutning. Da den ærede Minister har taget sit Forbehold, vil man ikke kunne bebrejde ham, at han har brudt en truffen Aftale, men man kan med fuld Føje bebrejde den ærede Minister, at hans Overvejelser ikke have ført ham til det fornøftige Resultat at bringe Bevillingen til Anvendelse. Vi savne fuldstændig en Forklaring af, hvad Grunden er til, at Ansøgere, blandt hvilke adskillige maa anses for fuldt kvalificerede til Understøttelse, alle have faaet Afslag, om end de fuldt ud fyldestgøre Vilkaarene for Bevillingens Anvendelse. Men i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds nys udtalte, vil jeg gentage, hvad jeg sagde forleden, at jeg ikke kan love, at Finansudvalget vil foreslaa at sætte denne Bevilling ind igen paa det foreliggende Finanslovsforslag; thi da hele Spørgsmaalet om Statsbidrag til slige Foredrag i den senere Tid er blevet sat i Forbindelse blandt andet med Folkeuniversitetsbevægelsen, som synes at maatte blive et meget væsentligt Led i denne Udbredelse af Oplysning, saa vilde vi let i Øjeblikket kunne komme til at gøre noget, der var mindre vel overvejet. At vi ville komme til at tale om Sagen paa ny mellem 2den og 3dje Behandling, gaar jeg ud fra, men jeg anser det ikke for givet, at der kan opnaas et Resultat i Aar.

Endelig har jeg over for den ærede Minister at berøre de to Spørgsmaal paa § 26 vedrørende Beplantning af den nordre Limfjordstange og Vandstandsobserva-